

VROEGERE STADGENOOTEN.

Uit de «Heerenboekjes» 1705—1765 (1),

DOOR

A. BEETS.

«Yeder Mann; Heeft syn' Van»; zoo kon reeds Huygens in zijn' «Spaensche Wijsheyt» (2) getuigen, al was in die dagen de «Van» — eigenaardig Nederlandsch woord voor geslachtsnaam! — nog niet verplichtend gesteld of ook zelfs algemeen. Maar mocht ook al niet ieder het meestal slechts schijnbaar zoo weidsche «Van» voor zijn naam geplaatst zien, een naam droeg elk, officieel of officieus, en al was het alleen in den kring zijner naaste omgeving, lang voor het Fransche bewind elken burger oplegde er zich voor goed eenen te kiezen (3).

(1) De «Heerenboekjes», wier eigenlijke titel luidt: «Naamwyzer, Waar in verthoont worden de Namen en Woonplaatsen van haar Ed: Gr: Agtb: de Heeren Regeerders der Stad Rotterdam. Mitsgaders van alle andre Collegien. Als mede de Namen van de voornaamste Bedienden der zelve. Tot dienst aller Liefhebbers in goede ordre gestelt». (Rotterdam, bij verschillende uitgevers in opvolgende jaren). Zie boven bl. 9, noot 2.

(2) Vertaling van: «Cada hombre, tiene su nombre». Sp. Wijsheyt. 230.

(3) Vele boeken zijn reeds over geslachtsnamen geschreven: o. a. door Förstemann, Pott, Lorédan-Larchey buiten, en door

Welbekend zijn de kunstmatige, de vaak zonderlinge namen door dien dwang in de wereld gekomen, als Hangjas, Roosenik, Vaneenennaam, Vantzelfde; maar dat ook eenvoudige, natuurlijk gevormde geslachtsnamen wel stof tot opmerking en soms misschien tot leering geven, moge blijken uit deze bladzijden, die een aantal namen van vroegere stadgenooten zullen behelzen. Bekend en onbekend, nog bestaande of uitgestorven, hoog en laag, adellijk en gering, wereldlijk en geestelijk, het zal er alles door elkaar in moeten voorkomen, ondanks de «goede ordre», waarin de uitgevers der «Naamwyzers» Regeerders, Warandijns of Vinders der Granen, Paysmakers, Extra-ordinaris Luitenants, Boden, Stadsschrijvers, Geweldige Provoosten, Bedienden, Heeren van de Admiraliteit van de Maze, — en wat er verder voor dignitarissen en titularissen wezen mochten — zorgvuldiglijk «tot dienst aller Liefhebbers» gesteld hebben.

Trouwens, een ander soort van «ordre» werd hier vereischt, en daarin komen het eerst aan de beurt de namen — voor zooveel merkwaardig — van Vaders- of Moedersnaam afgeleid (1).

Van Jan zijn tallooze geslachtsnamen afgeleid (2); ook Jens, de rector «indertijd» van 't Rotterdamsch Gymnasium, moet zijn geslacht tot een Jans-zoon terugbrengen; Geerdessen van een Gerhardszoon, Louwen van een Laurentius afstammen, Tieleman Goris van eenen George,

Johan Winkler (De Nederlandsche Geslachtsnamen, 1885) in ons land. Een beknopt, stellig onvolledig overzicht der litteratuur over dit onderwerp gaven J. P. J. W. Korndörffer en C. van Ommen in Het algemeen Nederlandsch Familieblad 1883, n°. 113 en Aug. Gittée, De bronnen der namenvorming, in Kolléwijn's Tijdschrift voor Geschiedenis II, 197.

(1) Patro- en metronymica.

(2) Winkler 155, 156.

en Libberechts van een' Liudbrecht, of — minder wel-luidend, maar meer Hollandsch — Lubbert. Of Roels en Rolois hetzelfde beduiden en 't laatste in Fransche verbastering den naam Roelofs — Rolofs (van Rudolf) ver-toont, moet in 't midden blijven (1). In Seelen den zoon te zien van een' Marcélis — tot Ceel verkort, gelijk Vincent tot Cent (Ceelen, Centen) — is zeker niet gewaagd, en de Waalsche diaken Guillemanson hadde in 't Hol-landsch stellig Willemsen geheeten (2). Statiger klinken (Italiaansche, Latijnsche?) tweede naamvallen als Diodati, Erhardi, Burlamachi, welk laatste onverklaard moet blijven.

Vermaarte is zonder twijfel «zoon van vrouw (3) Maarte» en Heyles wijst op afstamming eener Heyle, in den zuid-nederlandschen naam Verheyllesone wat omslachtiger uitgedrukt. Menthe is eene — wel is waar onverklaarde — *Clementia* vrouwennaam, waarvan Menthen de tweede naamval zal wezen; in Vermande (voor Ver-Manden) kan van dien naam een andere vorm aanwezig zijn (4).

Bij ons is de eigenlijke «Van» meer aanwijzing van her-komst, dan van adel of grondbezit. Echt Nederlandsche Van's, wier dragers, wat ook de Duitschers meenen, vol-

(1) En wat is het nog bestaande Rolloos? Niet bij Winkler.

(2) Lorédan-Larchey, Dictionnaire des Noms, 1880: Guilhamin, Zuid-Fr. vorm van Guillaume, Guilhem.

(3) Ver was in 't Middelnederlandsch een verkorte vorm van «vrouw», zooals Her voor Heer. «Vrouwe Ver Yve», Vrouwe Vrouw Eva; «Here Her Florens», Heer Heer F. Vgl. Juffer uit Joncver(e).

(4) Förstemann, Alt-Deutsches Namenbuch, I. Personennamen, op Mand. Over metronymica zie Winkler, 156 vlg. Vgl. Agneessens, Magdeleens, Trynekens, Veraechtens, Vreven (Ver Even), Vernaleken (Veren Alêken, Alêdeken). De tweede naamval op *en* is bij eigennamen meer dan ergens bewaard: vgl. Jan-Kuyten-Brug, Jonker-Franken-straat, Jan Slypen-, Jaap Quacken-steeg, enz.

strekt geen «Freiherren, Barone» of «Gutsbesitzer» waren, zijn daarom Van Achten (in Brabant), Van Amsterdam, Van Rotterdam, Van Gulik, Van Lil (Lille), Van Proyen, Van Raa, Van Queeborn, Van Triest (Triest), Van Ubeek, Van der Upwich (Ypswich), Van Sterling; maar minder duidelijk zijn Van Huydenraat, Van Tueren, Van Muyer en Van Jachten, gelijk Van Allemonde, Van den Bommenaar en De Frommentiouw (de Fromentiault?). Maar 't voorvoegsel *van* is, om herkomst aan te duiden, niet noodzakelijk: geslachtsnamen als Trier, Troyen, Turin, Ouzeel (Oldenzaal), Offenbergh, Melanen (Milaan), Goeree, Emmerzaal (Immerzeel), Bethlehem, Erbervelt (Elberfeld), Vrankvoort en Arrenberg (Aremberg?) mogen het, met Poortugaal en Oostenrijk staven. De Perou, De Normandie, Van Pruse behoeven geen ophelderingen; Overmeer en Van Overzee doen de geslachtslijst tot op eenen kruisvaarder teruggaan (1). Op andere wijze wordt nog de bakermat eener familie aangewezen door namen als De Guyliker, De Melander (Milaander), Collenaer (Keulenaar) en De Stichter (Stichtenaar), Zeeu, Twent en Sweed!

Geografische namen als de vorige, zijn, maar onbepaalder, ook die waarin een berg, een bosch, een veld, een vliet wordt aangewezen. Dus Huychelbos (?), Onderberg, Witvelt, Venneperlaan, Vlaardingerwout, Vroombroek, Freuythoven, Elzemaal, Sprinkvliet, Hazenduin, Bommerhof, Driesprong en Greenwout. Zoo ook De Grient (wilgenhakbos); Du Rietx, dat (evenals Du Rieu, Durieg en Duruisseau) met «Van der Beek» te vertalen ware; en De Prato, een deftig-latijnsche vorm voor namen als «Van der Weide», «Delprat» (2) en «Dupré».

(1) Het land van Overmeere, van Overzee is in 't Middelnederlandsch het H. Land.

(2) Delprat, Lorédan-Larchey, (langue d'oc) = du pré.

Eigenaardig maar gansch niet zeldzaam, zijn namen waarin behalve eenig voorzetsel ook nog een lidwoord voorkomt; heele zinnnetjes als naam! Ik bedoel zulke als Ab Utrecht, Van 't Sticht, In de Wey, Optenoord (1). De «Heerenboekjes» leveren van die soort Uiteneikhout, In 't Hout, Uter Weer (weer of ware is in 't Oosten des lands «omheind grondbezit, erf»), Opdal, Uyt de Betouw (2) en Imchoor («in 't (kerk-)choor»).

Besluiten we de aardrijkskundige groep met Allewereld, dat Winkler als Aldewereld, Oldewereld verklaart, en afleidt van een gevelteeken: «D'Oude Werelt». Het kan ook «heel de wereld, de geheele wereld» beduiden, en den zelfden oorsprong hebben (3).

Nicolaas Caesar en Ewout Keizer, De Ridder, De Jonker (naast Jonker), Konink, Barons en Ambachtsheer vertegenwoordigen Landshoogheid en Adel, waaruit ook Johannes Hooggeboren zeker sproot. Aan allerlei Nering en Hanteering ontleenden hun namen De Bak (bakker), Beeldemaker, Bezemer (bezembinder?), Boogmaker, Bret-houwer (vgl. Brettschneider), Caaskooper, Mandemaker, D'Olyslager, Tijkmaker, Vatenbender (kuiper, Faszbinder, nòg als Vastbinder voorkomende), Zilvergieter; voorts Casteleyn, Taverner en Koppelaer, Kooyer (Kooiman, Kooyker, die een eendenkooi houdt), Landmeter, Lijnslager, Permentier (passementwerker) en Valkenier, met De Gruiter (4), Den Harder (herder), De Kuster (koster), De Putter. Schutte (schutter, hoogduitsch Schütze; vgl. ook

(1) Winkler, 248—258.

(2) Vgl. het ook bestaande Indebetou; Uttebetou komt te Utrecht in 1503 onder de Zielbroeders voor.

(3) Winkler, 363. Vgl. De Roo van Alderwerelt (soms als «Van d'andere wereld» aangediend!), en: Van Weerelt.

(4) Tolbeambte, die het recht op de gruit (fermentarium), het voor de brouwerij bestemde graan, had te innen. Vgl. Tollenaer.

Wiltschut, eigenlijk Jager) willen wij — als «huursol-
daat» — tot de bedrijven rekenen, en Provoost is een
ambt. Maar wat is Schilthouwer (schilddrager?), Mesteker,
Slijp (slijper? als in: scharenslijp?) (1), wat Mickenschrij-
ver (2) of Cantevisser?

Ook de diverse -mans ontbreken in de Naamwyzers
niet: Baggerman, Boelman (uitdrager?); Huiman (syno-
niem van Huydecoper, Vellekooper); Notemans; Oliman;
Schepman (3), schipper; Taelman, voorspraak, advocaat;
Tonneman, kuiper of koopman in vaatjes?; Doeleman en
Halleman heeten mogelijk naar hun woonplaats in of bij
de Doelen of de Hal. Geheel of gedeeltelijk onverklaar-
baar blijven Dorreman, Gilzemans (4), Glavimans, Kestel-
man, Sikman, (nog bestaat Ziekman (5), maar 't kan
kwalijk hetzelfde zijn!) en Wichtmans, Vloesman, Suder-
man. Is, eindelijk, Marijn een zeeman of samentrekking
van den voornaam Mathurin? Den Danser, De Gever,
De Laver (die laaft?), De Vrijer kunnen wel geen bedrijven
heeten, maar behooren om hun vorm tot deze groep;
doch wederom, wat beteekenen De Leun, De Leur (die
leurt, met koopwaar langs de huizen loopt?) (6) en De
Loosie (de loods?).

Eigenschappen, goede en kwade, worden in familie-

(1) Vgl. Bäck, Böckh, Beck, De Bak = bakker.

(2) Den vorm Wickenschreiber vond ik onlangs bij Andresen
in Steinthal's Zs. f. deutsches Alterthum u. d. Litt. 31. p. 348. —
Keukenschrijver, Winkler 319.

(3) Schipman; meerv. schiplieden, schippers, schepelingen:
Handel. der Apost. XXVII. 27. Stat. Overz.

(4) Vgl. Van Gilze, Van Gils, Van Gilse van der Pals: Gilze,
gem. Gilze en Ryen, Brabant.

(5) Winkler, 291. 't Zelfde als Siegman; sieg, sieck «laag, vocht-
tig oord», versiegen «opdroogen».

(6) Dan in vorming met Slijp, Beck, De Bak, p. 277 te ver-
gelijken.

die een
slijpmolen
heeft.

namen op verschillende wijzen door adjectieven aangeduid. Onder de Rotterdamsche burgerij trof ik Blonk, «de domme, stomme, plumpe» (1), Coel, Dapper, Dol van Ourijk (Aurich in Oostfriesland?), Dubbelt (in toepassing op corpulentie, een «dubbele?»), Gram, Grel «verbolgen» (2), Kek (stoutmoedig) (3), Kloek, Konstant, Slecht (wij hopen in den zin van «recht en slecht»), Vrolyk en Vroeg. En met het lidwoord, De Grijs, De Vaal, De Vet naar hun haar, kleeding of uiterlijk; daarbij De Pril «de beminnelijke» (4). Ook in verbogen vorm De Goede, De Kromme, die met Bonnet, dat geenszins «hoed» of «muts» beduidt, maar hetzelfde is als Lebon (5), den overgang vormen tot de zelfstandige naamwoorden. Hier vinden Goetbloet, Woordhouwer en Bokkel (bochel of heuvel?) eene, misschien vreemde, plaats.

Lichaamsbouw, huizen, gevelsteenen, uithangborden, dieren, planten, mineralen, natuurverschijnselen, lichaamsdeelen, spijs, drank, geldswaarden, alles vindt men onder familienamen, ook in 't oude Rotterdam. Zoowel De Reus van Regenmorter komt er voor als De Neyn (dwerg, nain); zoowel De Fraat (immers «vraat»?) als De Gilde (doorbrenger), zoo goed een Praelder als een Kalis (schooier). Waar echter Jan de Fouw zijn naam naar draagt blijft verborgen. Aan gevel- en uithangteekens, maar, zonderling, vaak in den onjuisten vrouwelijken vorm,

(1) Verdam, Mnl. Wb. op blond (eng. blunt). Blonk, thans een geslacht te Houten.

(2) Teuthonista; Oudemans, Midd. en Oudnederlandsch Woordenboek.

(3) Kecke, «stoutmoedige daad», Goudsch Kroniekje.

(4) Pril (nu alleen in «prille jeugd» dat als «zeer vroege jeugd» wordt verstaan) is eigenlijk «lief, aanvallig, vroolijk, aardig», (venustus, bellus, festivus, hilaris bij Kiliaan).

(5) Lorédan-Larchey.

hebben Van den Haring, Van der Wolf en Van der Vark (?) hun namen te danken; minder zekerheid bestaat er bij Van's als Van der Heft, Van der Helk, Van der Leven, Van der Nat, Van der Vring (vringe «paal») en Van der Verve. Zij doen aan «gemaakte» namen denken, bijna aan «Van der Hummes».

Aan diersoorten heeft het ook te dezer stede niet ontbroken. Voor de Ark — immers voor een «diergaarde» zijn ze te alledaagsch — slechts De Buk (bok), De Haese, De Rot, Den Hengst en Ros; voor 't aquarium komen Paling, Spiering en Weytingh in aanmerking, voor de vogelvlucht Cockuyt (Koekoek), De Exter, De Gier, Lepelaar, De Lepelaer en — wat hetzelfde is — Repe-laer (1), Papegaai, Slobbe (eene eendensoort), Specht, Cau, Partridge en Valk. De insectenverzamelaar vond er Motte en Bye (bij). Ook de vrije lucht (2), waarzonder toch geen dier kan tieren was er, althans in den naam Vogelenzank, te vinden.

Land- en Tuinbouw — met wat zij opleveren — vonden vertegenwoordigers in Braam, Brem, Gerst, Noot (met Note, Noten), Radijs, 't Riet, Rijs, Rogge, Terwe, Venkel en Wicke, met De Heef (gest), Van Meel (een vreemde van!), Oly en Zoetbrood. De Bries, Doom, «damp, stoom», Heath en Zonne besluiten het rijk der Natuur.

Verwantschapsnamen, familiebetrekkingen door namen aangeduid (3) (als De Neve, Vader, Den Broeder, Ooms) heb ik slechts een tweetal aangetroffen: Breur en Papet, welk laatste in de langue d'oc — gelijk Papaut — zoo-

(1) Zie het wapen dier familie in Rietstap's Handboek.

(2) «Beter in den vogelenzank als in den ijzeren klank», («beter in de vrije lucht, dan in metalen boeien») is een oud hollandsch spreekwoord. De Vogelenzang, naam van meer dan eene plaats in ons land.

(3) Zoogenaamde: sociativa.

veel als «grootvader» beteekent (1). Grooter was weder het getal der namen, die met Kerk en Kerkdienst verband houden, als daar waren Bisdóm, Van Convent, Karthuys, Labée (l'Abbé), Imchoor, De Munnik, Smunniks, Smunks, De Pape (pastoor), Quispel (wijwaterkwast), Van den Tempel en De Zanger.

De eigenaardigste — en in haren oorsprong de minst verklaarbare namensoort — vormen misschien de Abstracte begrippen, die in de Heerenboekjes vertegenwoordigers vinden in Aalmis, Kracht, Leening, Noodt, Hazart; Pais, Peis, De Vrede; Taal; De Reuk en — Redelykheit!

Maar in aantal spannen onder de namen, mogelijk ook in 't algemeen, maar zeker in onze Naamwyzers, de Zaken en Voorwerpen de kroon. Ziehier een gansche lijst van 't ongemeenste. Baken, of Bake (zijde spek, of schippersmerk?), Bessem (bezem), Banheining (rasterwerk), Ben, Boei, Caillou, Codde (knots), Fiool, Gansnep (genaamt Tengnagel tot Boukenhaven), Hammevel, Houthaak, Kog (schip), Kelk, Knipschaar, Karnier (deurhengsel, knier), Kudde, Kien (dennenhout?) (2), Letael (letalle «siège de bois» (3), Lont, Mik (houten gaffel, bifurcatie), Marschuyt, Pikfatt (diaken der Eng. Episcop. gemeente in 1716), Planck, Portaal. Voorts Roskam, Schrap, Stelt, Step (steppe, of stip?) Top, Vishoek, Vingerhoet en Vlok. Voor ieder ambacht wat, maar het best vindt de kashouder zijn gading met Kleinoot, Juweel, Robijn, Rink en De Ring. — De Brauw kan «wenkbrauw, zoom, rand, kroonlijst» beteekenen (4); en Kornelis de Boot'Er be-

(1) Lorédan-Larchey.

(2) Kien «bois résineux», Lorédan-Larchey. Waarom en vanwaar? Kienboomhout, pijn-, dennenhout. (Pinus, taeda, Kiliaan).

(3) Lorédan-Larchey.

(4) Verdam, Middelnederlandsch Woordenboek op brauwe.

hoort (1), hoe zonderling de spelling zij, toch wel in den koomenijwinkel thuis. Is het voorts wonder, dat ons waterland namen als Polder, Sas (schutkolk), Scheurwater (vgl. Het Scheur) en Schordijk (schaardijk, oeverdijk), heeft opgeleverd?

De lust om simpele alledaagsche namen door vreemde uitgangen te verfraaien heeft ook te Rotterdam geheerscht; getuigen Blokkerus, Brustus, Hovius, Koxius (van den Abeelen), Meysterus, Sappius, Stumphius, Texelius en Torrenius. Van anderen aard zijn Carolinus, Henricus, Henritius, Luiscius, Quirinus, voornamen of afleidsels daarvan; (ook Pitius?); hiervan verschillend en vrij onverklaarbaar Castarus, Naeranus en Sismus. Bakkus is zeker een andere spelwijze voor Bakkes, Bakx, Bax en consorten, tweede-naamvals vormen van den ouden voor naam Bakke (2), en — ofschoon óók een Johan Fenix voorkomt — ik ben zoo vrij van bij Michiel Genius noch aan «genie», noch aan «beschermgeest», maar aan een naam als Van der Geen of Van 't Gein te denken.

Ik kom tot de Curiosa, en allereerst tot namen, voor of na in historie, anecdote, wetenschap of kunst beroemd of bekend, en ook door Rotterdamsche ingezetenen der 18e eeuw gedragen. Het zijn De Brahée, naamgenoot van Tycho Brahé, den sterrenkundige (3); Daendels, Elgin, «Brandspeuitmeester in 1762» (4); Elsevier, Francklyn, diaken der episcopaalsche gemeente in 1725; D^r. Gomar; Havart, als Elgin brandmeester; Holaert en Hollaer die «Hollaere en Roest» uit Bogaers' Gibraltar voor den geest roepen; eindelijk, en hier is «last not least» gepast, ook

(1) Naamwyzer voor 1721, blz. 32.

(2) Winkler, 96.

(3) 16^e Eeuw.

(4) Hij doet aan de Elgin-marbles op het Britsch Museum denken.

een (James) Washington. Een «Grave van Nassau La Leck, Heer van Beverweert» resideerde in 1762 te dezer stede en in 1755 komt waarlijk een »Baron von Münchhausen, tot Oldemole» als lid der Admiraliteit voor, «wegens de provincie Overyssel».

Om andere reden en in anderen zin «curieus» mogen namen heeten als Boitout (1), Goudentak, Grootestraat, Haesverbergh, Hardewil, Hoogenhoet, Houniet (thans nog te Naaldwijk), Koelentroever, Koertpenning (kortpenning; court d'argent?), Langereys, Luchthart, Mari (echtgenoot?), Sydrechtop (2), Van Velen (met variatie op het amerikaansche devies: *e pluribus unus*, en met Der Kinderen, Der Weduwen, Van Eenige, Van Achten te vergelijken?) (3), Voor de Wind, Warbol en Withein. Dan komt naast Leeftang ook Sterven voor, gelijk thans nog Langleven en Kortleeve (4) bestaan.

Het zijn evenwel niet alleen Geslachtsnamen waaronder vele in de Heerenboekjes de aandacht trekken, ook onder de Voor- of Doopnamen komt daarin wel wat onge-meens en zonderlings voor. Ten slotte ook daarvan nog eene reeks (5). Wat dunkt u van Alebos Provoost, Benjohan Furly, Beukel den Danser, Doenardus Hage,

(1) Vgl. Zuipetuit, Winkler, 468, 469.

(2) «Weesoprecht». Eenig representant van de zoogenaamde imperatieve namen (Winkler, 467) als: Lachniet, Kijk in de Vegt, Scheiuit, Schafraad, Bietenduffel (Bijt-den-duivel, Andresen, Zachers Zeitschrift: 20, 227 e. v.)

(3) Winkler, 168.

(4) N. Rott. Ct. 18 Dec. '87, 1^e Blad. Bij Winkler: Langleven en Kortleven.

(5) In de Naamwyzers zijn alle voornamen voluit vermeld, of anders door punten vervangen. Soms wil het schijnen, dat men niet met een «voornaam» maar met een «van» te doen heeft, doch ik ben, om het gezegde, geneigd den eersten naam altijd voor den «christennaem» te houden.

Doe Schim? Voorts van Gelyn van Spaen, Hartman de Kuster, Hartger van Raa (1), Leunis den Harder, en Luyer Egbert Daendels; Marmeduke Peacock, Manta van der Loef, of Melt Leeftang? Vreemder nog zijn Paschier van der Maes, Jean Rabo Montguion, Schalkius van Beeftingh (2), Tousyn van Beynen. Dammas, Dammis (— wie kent onzen Damas niet? —) komt herhaaldelijk voor; ook Herbert, Hessel, Lieve (Lebuinus, Livijn), Kommer (ook Kammer), Pleun (Apollonius), Rijn, Reimpje (Rembrechte?), Timon (Thymon); Waling en Witte zijn, met Dingeman en Tieleman, nog heden niet geheel uitgestorven, schoon zeldzaam. Jorgen Biorn Smidt doet scandinavische afkomst onderstellen, en Hannibal Henrik Frits, Livius van Haersma, Pompejus Hooglander verheugen zich in klassieke doopnamen. Aulus van Haersma, W. Cidonius van Coevorden, J. L. Haganus Baron van Wassenaar, Havitius Bordels, Michael Onuphrius (3) Baron thoe Zwartsenberg, Regerus van Overschuur en Wendilius van Berckel steken hen naar de kroon, of — pogen het te doen.

Ziehier wat ik gewaagd heb, waarde Lezer, uwer aandacht niet onwaardig te rekenen. De stof in de «Heerenboekjes» ter verwerking geboden, is oneindig rijker dan het verhandelde, maar van uw welwillend geduld is reeds te veel gevraagd. Mocht maar de gedane keuze eenigermate strooken met uwen smaak of verwachting en althans de overtuiging bij u gevestigd hebben, dat Julia, in zekeren zin, ongelijk had met hare vraag aan Romeo «What's in a name?»

Rotterdam, Dec. 1887.

(1) Vandaar de geslachtsnaam Hartgerink.

(2) Bepaald 's mans voornaam, daar ook Hendrik en Nicolaes Van B. voorkomen.

(3) Deze naam wordt door Pott, Personennamen p. 45.** afgeleid van eene aegyptische godheid Onophris!
